

DELIVERANCE FROM DRUNKENNESS

Расонидан аз мастӣ

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

«Ба ман касе нишон диҳед, ки аз ҳад зиёд менӯшад ва бояд нӯшокии наверо бисанҷад ва ман ба шумо шахси бадбахт ва пушаймонро нишон медиҳам, ки ҳамеша мушкилот эҷод мекунад ва ҳамеша шикоят мекунад. Чашмонаш хунолуданд ва захмҳо доранд, ки пешгирӣ карданаш мумкин буд. Нагузored, ки шароб шуморо васваса кунад, гарчанде ки он сурхи бой дорад,

гарчанде ки он дар пиёла медурахшад ва ба осонӣ поён меравад. Субҳи рӯзи дигар шумо худро ҳис мекунед, ки гӯё **мори захрнок шуморо газидааст**. Дар пеши назари шумо манзараҳои аҷиб пайдо мешаванд ва шумо наметавонед равшан фикр кунед ва сухан гӯед. Шумо худро чунин ҳис мекунед, ки гӯё шумо дар уқёнус, бемори баҳрӣ, дар баландии киштии ларзон ба баландӣ мечунбед. 'Ба ман заданд', мегӯед; 'Бояд маро латукӯб карданд, аммо ман инро дар ёд надорам. Чаро ман бедор шуда наметавонам? Ман ба нӯшокии дигар ниёз дорам. " (Масалҳо) 23: 29-35)

Дар боғи Адан нӯшокии маст набуд. Ферментатсия, фасод, беморӣ ва марг ба ҷаҳон тавассути гуноҳи афзоянда пайдо шуд. Дар замони Нӯҳ fermentation эҳтимолан нав буд ва оқибатҳои он барои ӯ номаълум буданд. Мастии ӯ ба Канъон лаънат овард. (Ҳастӣ 9: 20-27)

Худо дар бораи мастӣ чӣ мегӯяд!

Каломи Худо дар бораи гуноҳи мастӣ комилан возеҳ аст ва мегӯяд: «Ҳеҷ як бадмаст Малакути Худоро соҳиб нахоҳад шуд». (1 Қўринтиён 6:10). Магар вай аз ин одати бад рӯй гардонад.

Бадии машрубот

"Фарз мекунем, ки як мард писари яқрав ва саркаш дорад, писаре дорад, ки ба волидони худ итоат намекунад, гарчанде ки онҳо ӯро ҷазо медиҳанд. Падару модари ӯ бояд ӯро дар назди роҳбарони шаҳраке, ки ӯ зиндагӣ мекунад, бурда, ба ҷавобгарӣ кашанд. Онҳо бояд ба онҳо бигӯянд: 'Писари мо яқрав ва саркаш аст ва ба мо итоат намекунад; вай пулро бехуда сарф мекунад ва майпараст

аст. ' Он гоҳ мардони шаҳр ўро сангсор карданианд, то шумо аз ин бадӣ халос шавед ». (Такрори Шариат 21: 18-21). «Шумо ва писаронатон пас аз нӯшидани шароб ё пиво ба хаймаи ҳузури ман дохил нашавед; агар чунин бикунӣ, хоҳӣ мурд ". (Ибодат 10: 9). "Нӯшидани зиёд шуморо баланд ва беақл мекунад, Маст шудан аблаҳист". (Масалҳо 20: 1). «Подшоҳон набояд шароб нӯшанд ва ё майли майзадагӣ дошта бошанд. Ҳангоми нӯшидан онҳо қонунҳоро фаромӯш мекунанд ва ҳуқуқҳои одамони ниёзмандро сарфи назар мекунанд. Алкогол барои одамоне, ки мемиранд, барои онҳое, ки дар азобанд ». (Масалҳо 31: 4-6). "Шумо ҳалок шудед! Қаҳрамонони шишаи шароб! Вақте ки сухан дар бораи омехтани нӯшокиҳо меравад, ҷасур ва нотарс! (Ишаъё 5:22).

«Ҳатто пайғамбарон ва коҳинон чунон мастанд, ки такон меҳӯранд. Онҳо чунон шароб ва машрубот нӯшидаанд, ки дар иштибоҳ пешпо меҳӯранд. Паёмбарон хеле мастанд, ки рӯъёҳоеро, ки Худо мефиристад, намефаҳманд ва коҳинон аз ҳад маст ҳастанд, то парвандаҳои ба онҳо расонидаро ҳал кунанд. Мизҳое, ки онҳо менишинанд, ҳамаашон бо қайкунӣ пӯшонида шудаанд ва ҷои тозае боқӣ намондааст ». (Ишаъё 28: 7-8).

Нӯшокии саҳт хӯрок нест ва барои беҳбудии мо муҳим нест. Он маст аст ва зехни майхораро ба иштибоҳ меандозад. Он на танҳо ба меъда, балки ба сар низ меравад ва дар тамоми инсон ҳукмфармост. Аз ин рӯ, Апостел Павлус мегӯяд: «Аз шароб маст нашавед, ки он танҳо шуморо вайрон мекунад; ба ҷои ин, аз Рӯҳ пур шав ». (Эфсӯсийн 5:18).

A PICTURE OF A DRUNKARD

Алкогол инсонро ба товус, маймун, шер ва дар охир хук табдил медиҳад. Вақте ки одам каме маст шудааст, мағрурӣ дар дил пайдо мешавад. Ӯ худро аз ҳама дигарон зирактар ва зеботар мепиндорад. Вай инчунин худро сарватманд меҳисобад ва пулҳояшро бо исроф кардани дигарон барои исрофкорӣ сар мекунад ва аз ин рӯ пулҳояшро дар ҳоле ки зану фарзандонаш шояд дар гуруснагӣ, дар ниёз ба либос ва хонаи мувофиқ сарф мекунад, беҳуда сарф мекунад. Вай дарк намекунад, ки ин рӯҳияи мағрурӣ ва бениёзӣ ӯро фаро гирифтааст. Дар назари одамони дигар ӯ ба монанди товусе аст, ки парҳои худро паҳн мекунад, то зебоии он ва ранги онро нишон диҳад.

Пас аз каме каме нӯшидан, ӯ дар бораи худ бисёр гап мезанад, худро ситоиш мекунад ва ба дигарон тақлид мекунад. Вақте ки ӯ мебинад, ки гуфтугӯи аблаҳонаи ӯ дигаронро механдонад, вай далертар мешавад ва беш аз ҳарвақта беақлонатар сӯҳбат мекунад. Вай дар бораи корҳои бузурге, ки ҳеҷ гоҳ накардааст, фахр карданро оғоз мекунад. Вай намефаҳмад, ки мисли маймун амал мекунад.

Вақте ки ӯ нӯшиданро давом медиҳад, ӯ худро мисли шер қавӣ ва далер ҳис мекунад. Вай фикр мекунад, ки бо ҳама ва ҳамаҳо мубориза бурда метавонад ва аз ҳеҷ чиз наметарсад. Вай худро лика бузургчусса эҳсос мекунад

ва ҳар чизе ки ба сари ӯ ояд, мешиканад ва мешиканад. Вақте ки одамон аз тарсу ҳарос мегурезанд, ӯ хурсандӣ ҳис мекунад. Вай мисли шер ғурриданро оғоз мекунад ва зану фарзандонашро ба тарсу ҳарос аз ӯ мегурезонад, дар ҳоле ки вай хонаро вайрон карда ба ҳама ҷангиданро сар мекунад ва наметарсад, ки бо корд задан ё куштан.

Илова бар ин, дар ҳоле, ки ӯ менӯшад, зеро алкоголь оташи истеъмолкунанда аст ва ташнагии ӯро зиёд мекунад, онҳо ба ақли ӯ таъсир мерасонанд. Сараш чарх мезанад ва саросар меларзад, бо чашмони баромад, акнун ба дидани ҳама чиз шурӯъ мекунад. Нӯшоки аз ӯ беҳтар шуд ва дар ниҳоят вай мисли хук дар замин ғарқ шуд. Товус, маймун ва шер билохира ба хук ҷой медиҳанд. Вай ҳатто мисли хук заданро оғоз мекунад ва аз ин рӯ худро аз хук пасттар мекунад. Ин тасвири ҳақиқии майзада аст. Пас, Худо гуфт, ки ҳеҷ як бадмаст Малакути Худоро мерос нахоҳад гирифт. (1 Қўринтиён 6:10).

Наҷот аз мастӣ

«Бедор шавед ва гиря кунед, эй бадмастон; фарёди шаробнӯшон кунед». (Юил 1: 5). Ғаму ғуссаи ҳақиқӣ ва эътирофи ин гуноҳ ба Худо шуморо озод мекунад, агар шумо ба атои наҷоте, ки ба воситаи Исои Масеҳ ба шумо тааллуқ дорад, имон оваред, «Онҳо шабона маст мешаванд. Аммо мо аз он рӯз ҳастем ва бояд хушёр бошем. Худо моро интиҳоб накард, то бо ғазаби худ уқубат кашем, балки тавассути наҷот ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ соҳиб шавем; ки барои мо мурдааст». (1 Таслўникиён 5: 7-10)

Исо барои наҷоти гунаҳкорон омад, ки ба он майзадаҳо низ дохил мешаванд. "Агар Писар шуморо озод кунад, пас шумо дар ҳақиқат озод хоҳед буд". (Юҳанно 8:36). Исо ба зани сомарӣ гуфт: «Кош медонистед, ки **Худо** чӣ **медиҳад**, ... аз **Ū** хоҳиш мекардед ва **Ū** ба шумо оби ҳаётбахш мебахшид». «Аммо касе, ки обери, ки ман ба **ŷ** медиҳам, нӯшад, дигар **ҳеҷ гоҳ ташна нахоҳад монд**. Оби, ки ман ба **ŷ** медиҳам, дар вай чашмае хоҳад шуд, ки ба **ŷ** оби ҳаётбахш медиҳад ва ҳаёти ҷовидонӣ мебахшад». (Юҳанно 4: 10-14). «**Ҳар кӣ ташна** бошад, назди **ман биёяд** ва бинӯшад. Чӣ тавре ки Навиштаҳо мегӯянд: "Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, аз дили **ŷ** наҳрҳои оби ҳаётбахш ҷорӣ хоҳад шуд". (Юҳанно 7: 37-38). «Худоё, ту Худои ман ҳастӣ, ва ман орзуи туро мекунам. Тамоми вучуди ман туро мехоҳад; мисли замини хушк фарсуда ва беоб, ҷони ман ташнаи туст». (Забур 63: 1). «Тавре ки оҳуи орзуи оби хунукро орзу мекунад, ман низ туро орзу мекунам, Худоё. Ман ба ту, Худои Ҳай ташнаам». (Забур 42: 1-2).

Ҷони ту, хонандаи азиз, ташнаи Худои зинда аст, ки танҳо вай метавонад ин ташнагиро қонеъ кунад. Нӯшокии саҳт ҳеҷ гоҳ ин корро намекунад. Ин шабеҳи мардест, ки мехоҳад оташро ба он парафин ё бензин рехта хомӯш кунад. Танҳо Исо метавонад ташнагии ҷони зиндаи шуморо қонеъ кунад, инчунин **ҳар гуна ташнагии дигарро, хоҳ новобаста аз сарват, шӯҳрат, қудрат, лаззат ва ё занон бошад**. "Касе ки ба ман бовар кунад, **ҳеҷ гоҳ ташна нахоҳад монд**". (Юҳанно 6:35). «Хушо онҳое, ки хоҳиши аз ҳама калонтарашон он аст, ки Худо талаб мекунад; Худо онҳоро комилан **қаноат** хоҳад кард! "

Ҳеҷ чиз дар ин дунё ташнагии ҷони инсонро қонеъ карда наметавонад. На пул, чорпоён, занон, пиво, шароб,

тамоку, рақс ё ягон лаззати заминӣ воқеан қонеъ карда наметавонанд. Исо нони қаноатбахш ва оби ҳаёт аст. Исо ба онҳо гуфт: « **Ман нони ҳаёт ҳастам** ». «Касе ки назди ман **ояд, ҳеҷ гоҳ гурусна нахоҳад монд** ; касе ки ба ман бовар мекунад , **ҳеҷ гоҳ ташна нахоҳад монд** ». (Юҳанно 6:35).

Назди Исо биё, имрӯз биё. Қараёнҳои оби зинда аз Исои Масеҳ равонанд. Вақте ки Исо аз салиб барои ман ва ту овезон кард, нидо кард: « **Ман ташнаам** ». (Юҳанно 19:28). Исо чашмаи оби ҳаёт, аз ташнагӣ мурд, то ин ташнагии гунаҳкорро аз ту дур кунад ва туро сер кунад. Ба зонуҳоятон шинед ва ба сӯи Худо гирия кунед, ва Ё ба шумо аз чашмаи ҳаёт об медиҳад.

« **Ҳар кӣ ташна бошад , биёед** ; оби ҳаётро ҳамчун тӯҳфа қабул кунед, касе ки меҳоҳад ». (Ваҳй 22:17). "Биёед, ҳар касе ки ташна аст, ин аст об!" (Ишаъё 55: 1). "Чӣ тавре ки оби тоза ташнагонро шод мегардонад, ҳамон тавре ки халқи Худо ҳангоми наҷот додани онҳо хурсандӣ мекунад". (Ишаъё 12: 3).

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Агар шумо дар Масеҳ наҷот ёфтаед ё ба василаи адабиёти Инҷилии мо баракат ёфтаед, лутфан ба мо хабар диҳед. Мо мехоҳем Худоро бо шумо шукр гӯем ва дар дуоҳои худ шуморо бештар ба ёд орем. Барои адабиёти бепули Инҷил, китобҳо ва рисолаҳо ба зиёда аз 540 забон, лутфан бо мо тамос гиред :

ДИЛИ ОДАМ

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)